

op til 2007 og også i 2008, er jo, at skatten ikke er låst. Der er dog en frihed – og det er der også i 2007 – til selv at fastsætte sit skattegrundlag. Så kommunerne er ikke låst. Der er altså nogle, der træffer beslutninger af egen drift, fordi de ser på, hvad det er, de mener der skal gælde i deres kommune fremover.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Når man hører ministeren, er det, ligesom om det bliver udlagt, som om at det, man gør, er, at man harmoniserer. Men det er jo de kommuner, som ikke bare har harmoniseret, men som virkelig har sat deres forbrug ned under harmoniseringsgrænsen, både på børneområdet, på skoleområdet og på ældreområdet, der har et problem.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren kun har ét bud på det, nemlig at man i 2008 kan sætte skatten op igen. Hvis nu det viser sig, at der ikke er nogen kommuner, der sætter skatten ned, er der så nogle kommuner, der får mulighed for at sætte skatten op? Jeg tror da ikke, at man med det hængende over hovedet, at hvis man sætter skatten ned, får man ikke lov til at sætte den op igen, vil sætte skatten ned. Vi har jo hørt om Tårnby, som skriftligt fik at vide, at de kunne få lov til at sætte skatten op igen, hvorefter ministeren trak tilsagnet tilbage.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Hr. Arne Toft og Socialdemokratiet må gøre op med sig selv, om de ønsker aftalesystemet som en rammeaftale eller de ønsker detailstyring. For hvis hr. Arne Toft beder mig forholde mig til, hvad man præcis gør på en bestemt konto i en bestemt kommune, så er det detailstyring.

Kommunernes Landsforening og dermed kommunerne beder om, at vi giver rammer, og så lever man med de vilkår, der er inden for rammerne. Det, vi har gjort, er, at vi har mindsket uligheden mellem kommunerne i den ændrede udligning, der er gennemført, som betyder, at vi fjerner penge fra nogle kommuner, der er bedre stillet, og giver dem til kommuner, der har det sværere. Og det kan i de kommuner, der i virkeligheden så defineres som bedre stillede, opfattes, som om de har mindre end det, de ellers ville have haft. Men det, vi har sikret i kommuneaftalen, er, at der næste år er flere penge til rådighed totalt set, end der er i år.

Men de beder os selv om at lade være med at blande os i fordelingen. Hvis hr. Arne Toft mener, at vi skal blande os i det, så stil et forslag her. Så må vi forholde os til det. Men i samtlige drøftelser med formandskabet i Kommunernes Landsforening, der både dækker Venstre og Socialdemokratiet, er meldingen hver gang: Giv os rammestyring, lad være at blande jer i, hvordan det udmøntes i de enkelte kommuner. Man kan altså ikke gøre begge dele.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Vi har jo gennem de seneste debatter ved anden- og tredjebehandlingen her af finanslovsforslaget fået etableret en meget klar uenighed internt i regeringen om, hvad effekten vil være af at sænke skatten på arbejde. Så har vi haft Venstres finansordfører, der ved hjælp af benforlængere og andet udstyr ligesom har forsøgt at skræve over både det synspunkt, som finansministeren har, og statsministerens, der meget klart lyder, at han tror på en arbejdsudbudseffekt, hvis man sænker skatten.

Men det, jeg egentlig er optaget af nu, er at sige, at der jo må være nogle af de skattepolitiske effekter, som man i regeringens top er enige om, og derfor vil jeg høre, om finansministeren er enig med statsministeren, der efter Venstres gruppemøde sagde – og jeg citerer:

For at sige det meget ligeud: Der er mangel på arbejdskraft, og det ville være aldeles ryggeløst at give en skattelettelse, som man så bagefter skulle hive ind igen med skatte- og afgiftshøjelser, fordi økonomien bliver overophedet.

Er finansministeren enig i det? For det er jo så en kurv til Det Konservative Folkeparti, som ser disse skattelettelser som den eneste mulighed for at få skatten ned på arbejde.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er klart, at hvis man tænker på ægte skattelettelser, er økonomien ikke til det. Det er den ikke i år, og med det, vi ser i den finanslov, vi vedtager nu, og de kommunale budgetter og regionernes budgetter, så er der også dér et aktivitetsniveau, så der ikke er plads til reelle skattelettelser.

Men så kan man lave det nummer, som Det Radikale Venstre jo gerne vil, nemlig at man stikker den ene hånd ned i borgerens lomme, og så giver man nogle mønter med den anden hånd, og så tager man lige så mange penge plus